

แรงจูงใจในการศึกษาและความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิตที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง

Motivation to Study and Satisfaction of Students in the Master Degree Program which
Influence the Commitment of Students of Ramkhamhaeng University

อรวรรณ ยาสาทร Orrawan.yst@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ลักษณะประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อความผูกพันของนักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรมหาบัณฑิตต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง (2)ระดับแรงจูงใจที่มีผลต่อความผูกพันของนักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรมหาบัณฑิตต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง (3) ระดับความพึงพอใจที่มีผลต่อความผูกพันของนักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรมหาบัณฑิตต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ(Survey Research) ในการศึกษาได้เลือกกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จำนวน 283 คน ดำเนินการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบลำดับขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม เกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล แรงจูงใจในการศึกษา ระดับความพึงพอใจของนักศึกษา ระดับความผูกพันต่อสถาบันการศึกษา และ ข้อเสนอแนะ ในการวิเคราะห์แรงจูงใจในการศึกษา ความพึงพอใจของนักศึกษา ใช้คะแนนจากการประเมินระดับความผูกพันต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหงของนักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ประชากรจำนวน 283 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน-มาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัยมีดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจในการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในการศึกษาระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านสังคม ด้านเหตุผล ส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจในการศึกษาระดับมาก ได้แก่ ด้านสถาบันศึกษา

2. กลุ่มตัวอย่างที่มีความพึงพอใจในการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความพึงพอใจในการเรียนการสอนระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านผู้สอน กลุ่มตัวอย่างที่มีความพึงพอใจในการเรียนการสอนระดับมาก ได้แก่ ด้านรายวิชาในหลักสูตร ด้านวิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน

3. ความผูกพันต่อสถาบันศึกษา พบว่ามีคะแนนประเมินเฉลี่ย เท่ากับ 4.31 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.49

4. เปรียบเทียบนักศึกษาในระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีลักษณะส่วนบุคคล ด้านเพศ อายุ อาชีพ รายได้ และสถานภาพ มีระดับความผูกพันต่อสถาบันการศึกษาที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ABSTRACT

The purpose of the research were (1) to investigate the demographics data of the samples; of Commitment to Ramkhamhaeng University. (2) the motivation of graduate students in pursuing the Master Degree at Ramkhamhaeng University in regard which Influence the Commitment of Students.(3) study Master Degree Ramkhamhaeng University students' to the level satisfaction of Commitment to Ramkhamhaeng University.

Using the method of Convenience Sampling for this survey research investigation, the researcher selected 283 subjects studying in the Master Degree at Ramkhamhaeng University as members of the sample population.

The instrument of research used to collect data was a questionnaire eliciting data concerning demographical characteristics and opinions regarding Motivation to Study, Satisfaction of Students in the Master Degree Program and the level of Commitment to Ramkhamhaeng University. Furthermore, the questionnaire afforded subjects the opportunity to voice beliefs concerning problems and to make recommendations.

Using techniques of descriptive statistics, the researcher analyzed the data collected in terms of frequency, percentage, mean and standard deviation. Also tested were the differences between the means of two independent groups. One-way analysis of variance (ANOVA) and Pearson's product moment correlation coefficient were also employed by the researcher.

Findings are as follows:

1. Overall, the subjects under study of motivation to study at a high level.

When considered in each aspect, it was found that the subject under the study with the highest level of motivation to study were social aspects, personal reasons aspects and Career.

2. The satisfaction of the students in the Master Degree Program in overall aspect was at high level. When considered in each aspect, it was found that the subject under the study with the highest level of satisfaction the students in the Master Degree Program were instructor. The subjects under study of satisfaction the students in the Master Degree Program at a high level in the following aspects: of the curriculum, teaching method and activities.

3. In regard the level of Commitment of Students to Ramkhamhaeng University in overall subjects under study, it was found that the average evaluation score was equal to 4.31 with the standard deviation being equal to 0.49.

4. The students with different gender, age, occupation, income and marital status in overall aspects and each aspect have no statistical significant differences at .05.

บทนำ

การศึกษาในความหมายทั่วไปอย่างกว้างที่สุด เป็นวิธีการส่งผ่านจุดมุ่งหมายและธรรมเนียมประเพณีให้ดำรงอยู่จากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่งโดยทั่วไป การศึกษาเกิดขึ้นผ่านประสบการณ์ใด ๆ ซึ่งมีผลกระทบเชิงพัฒนาต่อวิธีที่คนคนหนึ่งจะคิด รู้สึกหรือกระทำ แต่ในความหมายเทคนิคอย่างแคบ การศึกษาเป็นกระบวนการอย่างเป็นทางการซึ่งส่งผ่านความรู้ ทักษะ จารีตประเพณีและค่านิยมที่สั่งสมมาจากรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่น คือ การสอนในสถานศึกษา

การศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุด ในการพัฒนาสังคมให้คนซึ่งเป็นสมาชิกของสังคมเป็นคนมีคุณภาพ คุณธรรม กล่าวคือ การศึกษาช่วยสร้างจิตสำนึกในการเป็นมนุษย์ มีจิตวิญญาณของผู้มีอารยะธรรมทางปัญญาและความงดงามทางจิตใจ การศึกษาสร้างให้คนมีความรู้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ มีความอดทนในการต่อสู้กับอุปสรรคของชีวิต

ในโลกของธุรกิจปัจจุบัน การแข่งขันเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ การเพิ่มขึ้นและการพัฒนาอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี องค์กรและบุคลากรเองก็เช่นกัน ดังนั้นตัวบุคคลจึงต้องมุ่งที่จะสร้างความแตกต่าง เพื่อดึงศักยภาพที่โดดเด่นของตนเองออกมาให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การ

จัดการอุตสาหกรรมจึงไม่ใช่แค่การจัดการทั่วไป เนื่องจากทางโครงการฯ ตระหนักว่านักศึกษาควรได้เรียนรู้ตั้งแต่ระบบรากฐานการผลิต ต่อยอดจนถึงการบริหารจัดการในระดับผู้บริหาร ซึ่งจะทำให้เข้าใจองค์กรได้ลึกซึ้งมากกว่า ส่งผลให้สามารถติดต่อ ประสานงานกับแผนกต่าง ๆ ได้ อย่างเข้าใจและมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงความสามารถในการเห็นปัญหาในแง่มุมต่าง ๆ และความสามารถในการบริหารจัดการของทั้งภาพรวมของธุรกิจ ที่ผู้บริหารทั่วไปอาจลงไปไม่ถึง อีกทั้งยังสร้างวิสัยทัศน์ของผู้บริหารที่เข้าใจในทุกภาคส่วนของธุรกิจอย่างแท้จริง ดังนั้น MBA Industrial Management จึงไม่ใช่แค่การจัดการทั่วไป แต่เป็นการเรียนรู้จากจุดเริ่มต้นและขยายออกไปเป็นภาพที่กว้างสุดของธุรกิจ เห็นว่าบุคคลากรที่เข้าใจทุกภาคส่วนของธุรกิจอย่างแท้จริง สามารถสร้างความโดดเด่นให้แก่ตนเองและพร้อมจะก้าวเข้าสู่โลกของธุรกิจ

ปริญญาโท (master's degree) เป็นปริญญาที่ให้แก่นักศึกษาซึ่งแสดงความชำนาญหรือภาพรวมระดับสูง (high-order overview) ของสาขาการศึกษาหรือแขนงการประกอบวิชาชีพเฉพาะ ในขอบเขตที่ศึกษา ผู้ได้รับปริญญาโทถือว่ามีความรู้สูงในหัวข้อทฤษฎีและประยุกต์กลุ่มชำนาญพิเศษ ทักษะการวิเคราะห์ การประเมินเชิงวิจารณ์หรือการประยุกต์ทางวิชาชีพระดับสูง และความสามารถแก้ไขปัญหาซับซ้อนและคิดอย่างสร้างสรรค์และเป็นอิสระ

มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้รับการสถาปนาเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐมาตั้งแต่ พ.ศ.2541 ณ บริเวณที่ดินทั้งหมด 300 ไร่ ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ โดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ.2514 กำหนดให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นสถาบันการศึกษาและวิจัยแบบตลาดวิชา มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย ส่งเสริมวิชาการชั้นสูง และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีกระบวนวิชาที่เปิดสอน ระดับปริญญาโท 73 สาขาวิชา

ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของการศึกษา จึงได้กำหนดหัวข้องานวิจัย คือ “แรงจูงใจในการศึกษา ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตกับความผูกพันต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง” โดยกำหนดปัญหาการวิจัยว่า “นักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีลักษณะส่วนบุคคลต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับแรงจูงใจต่อองค์ประกอบต่างกันหรือไม่ และระดับความพึงพอใจมีความสัมพันธ์กับความผูกพันของนักศึกษาระดับปริญญาโทมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง” ผลการวิจัยนี้สามารถนำมาปรับใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา ให้เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ที่สามารถตอบรับการเปลี่ยนแปลง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อความผูกพันของนักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรมหาบัณฑิตต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับแรงจูงใจที่มีผลต่อความผูกพันของนักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรมหาบัณฑิตต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง
3. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความพึงพอใจที่มีผลต่อความผูกพันของนักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรมหาบัณฑิตต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง
4. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรมหาบัณฑิตต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง
5. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรมหาบัณฑิตต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง
6. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อความผูกพันของนักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรมหาบัณฑิตต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง

สมมติฐานการวิจัย

- 1.1. นักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตเพศชายและเพศหญิงมีระดับมีความผูกพันต่อสถาบันการศึกษาต่างกัน
- 1.2. นักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่มีอายุต่างกัน มีความผูกพันต่อสถาบันการศึกษาต่างกัน
- 1.3. นักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่มีอาชีพต่างกัน มีมีความผูกพันต่อสถาบันการศึกษาต่างกัน
- 1.4. นักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่มีรายได้ต่างกัน มีมีความผูกพันต่อสถาบันการศึกษาต่างกัน
- 1.5. นักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่มีสถานภาพต่างกัน มีความผูกพันต่อสถาบันการศึกษาต่างกัน

สมมุติฐาน 2

2.1.แรงจูงใจในการศึกษาด้านเหตุผลส่วนตัวส่งผลต่อความผูกพันต่อสถาบันการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

2.2.แรงจูงใจในการศึกษาด้านการประกอบอาชีพส่งผลต่อความผูกพันต่อสถาบันการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

2.3.แรงจูงใจในการศึกษาด้านสังคมส่งผลต่อความผูกพันต่อสถาบันการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

2.4.แรงจูงใจในการศึกษาด้านสถาบันการศึกษาส่งผลต่อความผูกพันต่อสถาบันการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สมมุติฐาน 3

3.1.ความพึงพอใจด้านรายวิชาในหลักสูตรของนักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตส่งผลต่อระดับความผูกพันต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง

3.2.ความพึงพอใจด้านผู้สอนของนักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตส่งผลต่อระดับความผูกพันต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง

3.3.ความพึงพอใจด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนของนักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตส่งผลต่อความผูกพันต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

อับราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Hierarchy of Needs) เป็นผู้วางรากฐานจิตวิทยามนุษย์นิยม เขาได้พัฒนา ทฤษฎีแรงจูงใจ ซึ่งมีอิทธิพลต่อระบบการศึกษาของอเมริกันเป็นอันมาก ทฤษฎีของเขามีพื้นฐานอยู่บนความคิดที่ว่า การตอบสนองแรงขับเป็นหลักการเพียงอันเดียวที่มีความสำคัญที่สุดซึ่งมีเบื้องหลังพฤติกรรมของมนุษย์ มาสโลว์มีหลักการที่สำคัญเกี่ยวกับแรงจูงใจ โดยเน้นในเรื่องลำดับขั้นความต้องการ เขามีความเชื่อว่า มนุษย์มีแนวโน้มที่จะมีความต้องการอันใหม่ที่สูงขึ้นเมื่อความต้องการพื้นฐานได้รับการตอบสนอง เช่น ความมั่นคงความปลอดภัย กินอิ่มนอนหลับ ความต้องการอื่นจะเข้ามาทดแทน เป็นพลังซึ่งจูงใจให้ทำพฤติกรรม เช่น อาจเป็นความสำเร็จในชีวิต เป็นต้น แรงจูงใจของ

คนเรามาจากความต้องการพฤติกรรมของคนเรามุ่งไปสู่การตอบสนอง ความพอใจ มาสโลว์ แบ่งความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เป็น 5 ระดับ ด้วยกัน

Buchanan (1974, 533) ได้นิยามความหมายความผูกพันต่อองค์การไว้ว่า ความผูกพันต่อองค์การ หมายถึง ความรู้สึกเป็นพวกเดียวกันกับองค์การ เป็นความรู้สึกผูกพันทางใจที่มีต่อเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ รวมถึงการปฏิบัติบทบาทตามหน้าที่ของตนที่มีความเกี่ยวข้องกับองค์การ โดยคำนึงถึงประโยชน์ขององค์การ ความผูกพันต่อองค์การ มี 3 องค์ประกอบ คือ ความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับองค์การ การมีส่วนร่วมกับองค์การ และความจงรักภักดีต่อองค์การ

ทฤษฎีเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การ

ความผูกพันต่อองค์การประกอบด้วย 3 องค์ประกอบดังนี้

1. ความผูกพันต่อองค์การด้านความรู้สึก (Affective commitment) หมายถึง ความผูกพันที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกภายในส่วนบุคคล เป็นความรู้สึกผูกพันและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับองค์การ รู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ เต็มใจที่จะทุ่มเทและอุทิศตนให้กับองค์การ

2. ความผูกพันต่อองค์การด้านความต่อเนื่อง (Continuance commitment) หมายถึง ความผูกพันที่เกิดขึ้นจากการคิดคำนวณของบุคคลที่อยู่บนพื้นฐานของการลงทุนที่บุคคลให้กับองค์การ และผลตอบแทนที่บุคคลได้รับจากองค์การ โดยแสดงพฤติกรรมต่อเนื่องในการทำงานว่าจะทำงานอยู่กับองค์การนั้นต่อไป

3. ความผูกพันต่อองค์การด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Normative commitment) หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากค่านิยมหรือบรรทัดฐานของสังคม เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเพื่อตอบสนองแทนสิ่งที่บุคคลได้รับจากองค์การ แสดงออกในรูปของความจงรักภักดีของบุคคลต่อองค์การ

สุรพล เย็นเจริญ (2543) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาอาชีพธุรกิจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมคงคา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิเคราะห์พบว่าความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาอาชีพธุรกิจ ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการสอน และด้านครูผู้สอนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

วิโรจน์ สว่างเดือน (2547) ศึกษาความผูกพันต่อองค์การของพนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด(มหาชน) กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ทุกระดับ จำนวน 400 คน

ดวงกมล ทรัพย์แสงส่ง (2552) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ มหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ มหาบัณฑิตศึกษาที่เปิดสอนคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง 3 ด้าน คือ ด้านความมุ่งหวังของตนเอง ด้านอิทธิพลจากสื่อสารบุคคล และสื่อมวลชนและ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 962 คน กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 233 คน ในการกำหนดขนาด กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยใช้หลักการคำนวณใช้สูตรของ Yamane (อ้างถึงใน กษฤดา ตั้งข้อศักดิ์, 2559)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล แบบให้เลือกตอบจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ สถานภาพ ซึ่งเป็นคำถามแบบปลายปิด

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับแรงจูงใจในการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทกับความผูกพันต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมีเนื้อหา จำนวน 19 ข้อ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจในการเรียนการสอนของนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมีเนื้อหา จำนวน 14 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความผูกพันในการเรียนการสอนของนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมีเนื้อหา จำนวน 15 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน

จากเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแบ่งระดับคุณภาพชีวิตในการทำงาน ได้ดังนี้

ระดับคะแนน 1.00 -1.80 คะแนน หมายถึง คุณภาพชีวิตการทำงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ระดับคะแนน 1.81- 2.60 คะแนน หมายถึง คุณภาพชีวิตการทำงานอยู่ในระดับน้อย

ระดับคะแนน 2.61- 3.40 คะแนน หมายถึง คุณภาพชีวิตการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง
 ระดับคะแนน 3.41-4.20 คะแนน หมายถึง คุณภาพชีวิตการทำงานอยู่ในระดับมาก
 ระดับคะแนน 4.21 -5.00 คะแนน หมายถึง คุณภาพชีวิตการทำงานอยู่ในระดับมากที่สุด
 ส่วนที่ 5 เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็น
 เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ

การสร้างเครื่องมือ และการตรวจสอบเครื่องมือวัด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง จากหนังสือ เอกสารทางวิชาการ ทฤษฎี
 และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับระดับแรงจูงใจ และ ระดับความพึงพอใจ ต่อความผูกพันของ
 สถาบันการศึกษา

ขั้นที่ 2 กำหนดขอบเขตหรือนิยามตัวแปรเกี่ยวกับปัจจัยเพื่อนำข้อมูลทั้งหมดมาสร้าง
 แบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาขอบเขตการวิจัย

ขั้นที่ 3 สร้างแบบสอบถาม 3 ส่วน

ขั้นที่ 4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและ
 ปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 5 การทดสอบความเที่ยงตรง (validity) โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไป
 เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสร้างเครื่องมือวิจัยและด้านการศึกษาจำนวน 3
 ท่านได้แก่ (1) ดร. ณัฐ วัฒนพานิช รองศาสตราจารย์ (2) นายสมศักดิ์ เขียวปัญญา และ (3) นาย
 ธนกฤต ธรรมรัตติษกุล ความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของข้อคำถามแต่ละ
 ข้อว่าตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ โดยวิธีการหาค่า IOC (item-objective
 congruence index) คำนวณความสอดคล้องที่ 0.5 ขึ้นไป หลังจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 6 หาความเชื่อมั่น (reliability) โดยผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try-out)
 กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะวิจัย จำนวน 30 คนหลังจากนั้นนำ
 แบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ
 Cronbach (Cronbach Alpha coefficient) ซึ่งค่าแอลฟาที่ได้ แสดงถึงระดับความคงที่ของ
 แบบสอบถามโดยมีค่าระหว่าง $0 < \alpha < 1$ ถ้ามีค่าใกล้เคียงกับ 1 มาก แสดงว่า มีความเชื่อมั่นมาก
 ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยค่าความเชื่อมั่นของคำถามแต่ละด้าน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลวัตถุประสงค์ข้อที่ 1-3

1. ค่าร้อยละ (percentage) ใช้วิเคราะห์ขนาดของข้อมูล ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน อายุงาน รายได้
2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (mean) เพื่อวัดแนวโน้มสู่ส่วนกลาง และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เพื่อวัดลักษณะการกระจายข้อมูลของระดับแรงจูงใจและระดับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ต่อความผูกพันกับมหาวิทยาลัยรามคำแหง

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 54.4 มีอายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 54.4 ส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 76.7 มีรายได้ 25,000 บาทขึ้นไป จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 61.8 และมีสถานภาพโสด จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 92.2

2. กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจในการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจในการศึกษาระดับมากที่สุด ในลักษณะด้านสังคม ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนกลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจในการศึกษาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านสถาบันศึกษา เมื่อพิจารณาถึงระดับแรงจูงใจในการศึกษาในรายละเอียดแต่ละด้านปรากฏผลดังนี้

ด้านแรงจูงใจในการศึกษา ด้านเหตุผลส่วนตัวรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.75, SD = 0.53$) พบว่า พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาด้านเหตุผลส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ด้านการพัฒนาตนเองไปสู่ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ($\bar{x} = 3.88, SD = 0.68$) และนักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสร้างประสบการณ์ใหม่ๆมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.67, SD = 0.71$)

ด้านแรงจูงใจในการศึกษา ด้านการประกอบอาชีพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.27, SD = 0.53$) พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษา ด้านเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับตนเอง มีค่าเฉลี่ย

มากที่สุด ($\bar{x} = 4.46, SD = 0.72$) และนักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาด้านการประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ด้านเพื่อให้สอดคล้องกับคุณสมบัติตามที่ ($\bar{x} = 3.84, SD = 0.68$)

ด้านแรงจูงใจในการศึกษา ด้านสังคมรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.44, SD = 0.63$) พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาด้านสังคม ด้านสถานศึกษามีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของสังคมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.46, SD = 0.63$) และนักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ด้านองค์กรมีความต้องการบุคลากรที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ($\bar{x} = 4.00, SD = 0.96$)

ด้านแรงจูงใจในการศึกษา ด้านสถาบันการศึกษารวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.19, SD = 0.47$)

พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาด้านสถาบันการศึกษามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ด้านมาตรฐานคุณภาพการเรียนการสอนการศึกษาระดับปริญญาโท ($\bar{x} = 4.38, SD = 0.48$) และนักศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาระดับปริญญาโท ($\bar{x} = 3.92, SD = 0.92$)

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.33 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการเรียนการสอนระดับมากที่สุด ในลักษณะด้านผู้สอน ส่วนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านรายวิชาในหลักสูตร และด้านวิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาถึงระดับความพึงพอใจในการเรียนการสอนในรายละเอียดแต่ละด้านปรากฏผลดังนี้

ด้านความพึงพอใจในการเรียนการสอน ด้านรายวิชาในหลักสูตรรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.16, SD = 0.38$) พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนการสอน ด้านรายวิชาในหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ด้านรายวิชาเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการเรียน ($\bar{x} = 4.38, SD = 0.48$) และนักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนการสอนด้านรายวิชาในหลักสูตร ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ด้านรายวิชามีประโยชน์ต่อการนำไปประกอบอาชีพ ($\bar{x} = 3.99, SD = 0.38$)

ด้านความพึงพอใจในการเรียนการสอน ด้านผู้สอนรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.16, SD = 0.50$) พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนการสอน ด้านผู้สอนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ด้านผู้สอนมีความพึงพอใจในการเรียนการสอน ความเป็นกันเอง ให้คำแนะนำและรับฟังความคิดเห็น ($\bar{x} = 4.38, SD = 0.62$) และนักศึกษาความพึงพอใจในการเรียนการสอนด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ด้านผู้สอนมีการเตรียมการสอนล่วงหน้า ($\bar{x} = 3.92, SD = 0.47$)

ด้านความพึงพอใจในการเรียนการสอน ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน รวมอยู่ในระดับมาก($\bar{x}=4.15, SD=0.60$) พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนการสอน ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ด้านวิธีการสอนหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่เรียน($\bar{x}=4.23, SD=0.89$) และนักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนการสอนด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการคิด ใค้อภิปราย ชักถาม และแสดงความคิดเห็น($\bar{x}=4.15, SD=0.66$) และกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ด้วยตนเอง ($\bar{x}=4.15, SD=0.66$)

3. ความผูกพันต่อสถาบันการศึกษาของประชากร จำนวน 283 คน พบว่ามีคะแนน เฉลี่ยเท่ากับ 4.31คะแนน ค่ามัธยฐาน เท่ากับ 0.49 ค่าฐานนิยม เท่ากับ 80.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 9.00

การอภิปรายผล

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ใช้ใน งานวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาและ ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต กับความผูกพันต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง อภิปรายผลตาม วัตถุประสงค์ ดังนี้

ลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันให้ความผูกพันต่อสถาบันการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน154คน มีอายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน151คน ส่วนใหญ่เป็น พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน217คน มีรายได้ 25,000บาทขึ้นไป จำนวน175 และ มีสถานภาพโสด จำนวน 261คน

1. นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย รามคำแหงส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด หมายถึง ความ ต้องการที่เข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาที่ดีและมีชื่อเสียงต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ เพื่อจะได้นำวุฒิที่ได้ไปพัฒนางานในหน้าที่การงานให้ก้าวหน้า หรือเพื่อนำไปประกอบแสวงหา ความก้าวหน้าและสร้างความมั่นคงในอาชีพการงานของตน ต้องการสร้างเกียรติยศชื่อเสียงและ ต้องการให้เป็นที่ยอมรับของคนรอบข้าง เช่น เรียนในสาขาวิชาที่หางานได้ง่าย มีรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจของวรูม (สถาบันดำรงราชานุภาพ. 2550: ออนไลน์อ้างอิงจาก

;Vroom. 1990: 336-338) ที่มีความเชื่อว่าแรงจูงใจต่างๆ เกิดจากความคิดของบุคคลในการตั้งความหวังในสิ่งที่ต้องการสิ่งที่คุณพยายามทำสอดคล้องกับความสามารถก็จะเป็นแรงจูงใจมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของปีเยนุซ ชันสาครกิตติ (2549: 56) ที่ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาและ ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตกับความผูกพันต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหงส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณารายด้านสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาปริญญาโทมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านเหตุผลส่วนตัวรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องจากนักศึกษาปริญญาโทมีความต้องการในการพัฒนาตนเองเป็นส่วนหนึ่งให้ก้าวไปสู่ความสำเร็จในหน้าที่การงาน หลักสูตรวิชาที่ตนเองให้ความสนใจ สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน การสร้างประสบการณ์ใหม่ๆ และการเพิ่มพูนความรู้ จึงมีส่วนให้บุคคลมีแรงจูงใจ และตัดสินใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สตินเลย์ (Steinley, 1996: 478) ได้ศึกษาแรงจูงใจเพิ่มเติมของนักศึกษาในอัลเบอร์ตาเหนือ (Northern Alberta) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้ที่ต้องการศึกษาต่อมีแรงจูงใจเพื่อเพิ่มพูนวุฒิของตน สำหรับความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและต้องการปรับสถานภาพทางสังคม สอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ(2541, น.121) ที่ว่าการศึกษาระดับปริญญาโท เป็นการเพิ่มพูนความรู้เพื่อปฏิบัติได้จริง ให้มีความชำนาญทางด้านวิชาชีพ และสามารถรับมือกับสถานการณ์ต่างๆ

1.2 ด้านการประกอบอาชีพ จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาปริญญาโทมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านการประกอบอาชีพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยนักศึกษาระดับปริญญาโทมีความต้องการเพื่อเพิ่มรายได้ และเพื่อความมั่นคงในหน้าที่การงาน สอดคล้องกับแนวคิดของ รังสรรค์ แสงสุข และคณะ (2544: 16) ได้กล่าวว่า เหตุจูงใจให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเข้ามาเรียนนั้น เหตุจูงใจด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุผลที่สำคัญที่สุด เพราะมีผลต่อการเพิ่มศักยภาพในการทำงาน ได้รับการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง หรือให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

1.3 ด้านสังคม จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาปริญญาโทมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านสังคมรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

โดยนักศึกษาปริญญาโทให้ความสำคัญกับสถานศึกษามีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ รองลงมา ความต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคมเพื่อนร่วมงาน และความต้องการเป็นที่ยกย่องนับถือจากบุคคลอื่นสอดคล้องกับงานวิจัย Carter (อ้างอิงใน เปรมจิต ศิริสานต์ 2542) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ที่มหาวิทยาลัยเทมเพิล (Temple University) เมืองเพนซิลวาเนีย (Pennsylvania) พบว่า มีแรงจูงใจ 6 ประการ ในการเข้าศึกษาต่อ คือ ความตั้งใจ ความต้องการได้รับการยอมรับ ความก้าวหน้าในอาชีพการงาน ความสะดวกสบาย ด้านสถานะทางการศึกษา และการคาดหวังด้านอาชีพ

1.4 ด้านสถาบันการศึกษา จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาปริญญาโท มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านสถาบันการศึกษารวมอยู่ในระดับมาก ด้านมาตรฐานคุณภาพการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ด้านชื่อเสียงสถานศึกษา

2. นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหงส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาในหลักสูตร ด้านผู้สอน และ ด้านวิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งนี้เป็นเพราะการเรียนการสอนเนื้อหาวิชา ส่วนใหญ่เป็นไปตามที่นักศึกษาปริญญาโท มุ่งหวัง คือ จัดตามหลักสูตรได้เหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษาปริญญาโท เนื้อหาของหลักสูตร วิชา เพื่อต้องการนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ ด้านผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เพราะผู้สอนให้การถ่ายทอดความรู้ การเรียนการสอน ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาระดับปริญญาโทบรรลุเป้าหมาย ทำให้นักศึกษาระดับปริญญาโทเกิดทักษะความรู้และมีประสบการณ์มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

จากการผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทาง ส่งเสริมและพัฒนา และเป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนา การบริหารการจัดการและการวางแผนการจัดทำหลักสูตรระดับปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ให้ตรงตามความต้องการของนักศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ไปใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาต่อไป

1. เนื้อหาหลักสูตรรายวิชาควรให้ตรงกับความต้องการของนักศึกษา ให้มีความหลากหลายและทันสมัย เพื่อตอบสนองตามความต้องการของตลาดแรงงาน

- 2.ควรมีการประชาสัมพันธ์ในสื่อต่างๆ ให้แพร่หลาย เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่ให้ความสนใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท มีความเข้าใจในเรื่องหลักสูตร รายวิชามากยิ่งขึ้น
- 3.ควรปรับปรุงสถานที่ ห้องน้ำ สถานที่จอดรถ และสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น อินเทอร์เน็ต ให้ตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษามากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1.ควรมีการวิจัยในเรื่องเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท เพื่อให้ทราบถึงผล และได้มีการพัฒนา ได้รู้แนวทางในการแก้ไขต่อไป
- 2.ควรมีการวิจัยในเรื่องเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาโท เพื่อให้ทราบถึงความต้องการของนักศึกษาในอนาคต
- 3.ควรมีการศึกษาวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับการติดตามและคาดหวังของนักศึกษาก่อนเข้าศึกษาและหลังจากสำเร็จการศึกษา
- 4.ควรศึกษาเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตเพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

- เกตุจันทร์ทา ศรีวระมย์. (2558).แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา.วิทยาลัยนครราชสีมา
- จารุวรรณ เทวกุล. (2555).ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาพาณิชยกรรมชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3.วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต.วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา
- นัทรชัย คงสุข (2535) ความพึงพอใจของผู้รับบริการของแผนกคลังพัสดุฝ่ายภัตตาหาร และโภชนาการภายในประเทศ บริษัท การบินไทยจำกัด (มหาชน). สารนิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชฎาภา ประเสริฐทรง และชนิกา เจริญจิตต์กุล. (2545). ความผูกพันต่อสถาบัน ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. มหาวิทยาลัย หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.

- ชาญศิลป์ วาสนบุญมา (2546, หน้า 26) แรงจูงใจและความต้องการความสมหวังในชีวิตของการ
เป็น คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขา
การบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชลลดา สิทธิกร โสมนัส (2548, 9) แรงจูงใจและพฤติกรรมในการเลือกศึกษาต่อจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 / ชลลดา สิทธิกร โสมนัส.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ณัฐนันท์ ธรรมธิดา (2541, 30) แรงจูงใจการเข้าเรียนวิชาทหารรักษาดินแดน ของนักศึกษาหญิง
ในเขตกรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ดิเรก อุภย์หรัย (2528) ทศนคติทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็น
ความรู้สึกรู้สึกหรือทศนคติที่ดีต่องานที่ทำของ บุคคลที่มีต่องานในทางบวก. กรุงเทพฯ: เพรส
แอนด์ดีไซน์.
- ดวงกมล ทรัพย์แสงส่ง (2552) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ มหาบัณฑิต คณะ
ศึกษาศาสตร์ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- เต็มศักดิ์ คทวนิช (2546 , 149) จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ
- ธิดา สุขใจ (2548, หน้า 8) แรงจูงใจในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ: ศึกษากรณีส่วน
โรงงานฟอกย้อม 2 บริษัท ยูเนียนอุตสาหกรรมสิ่งทอจำกัด (มหาชน). ปัญหาพิเศษ รัฐ
ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหา
วิทยานบูรพา.
- ปรุง บุญผดุง. (2525). แรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนนายร้อยตำรวจของนักเรียนนาย
ร้อยตำรวจ. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริ
หารศาสตร์.
- ประนอม กิตติสุขภูษิตธรรม (2538: 23) ความสัมพันธ์คุณภาพชีวิตกับการทำงานกับความผูกพันต่อ
องค์การของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลจังหวัด ในเขตสาธารณสุข 3. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
- ประชา อ่อนรักษา. (2542). องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย
รามคำแหง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ปริญญา ญาณโกชน. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท สถาบันราชภัฏมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, คณะวิทยาศาสตร์สาขาวิชาสถิติประยุกต์,มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ปราการ กองแก้ว (2546, หน้า 17)การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของผู้ผลิตสุกัณฑ์รายใหญ่:กรณีศึกษาเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ปาริชาติ บัวเป็ง.(2554).ปัจจัยที่มีผูกพันต่อองค์กรพนักงาน บริษัท ไคกิน อินดัสทรีส์ ประเทศไทย(จำกัด). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- รังรอง สีสองดี (2535).แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- รังสรรค์ แสงสุขและคณะ. (2544). เหตุจูงใจการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ. วารสารวิจัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- วิรุฬ พรรณเทวี (2542) ทศนคติทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีต่องานที่ทำของบุคคลที่มีต่องานในทางบวก.กรุงเทพฯ: เพรส แอนด์ดีไซน์
- วิโรจน์ สว่างเถื่อน (2547) ความผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) . มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช/นนทบุรี.
- ศิริณา ศรี โกลดาม (2555). แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษา ของนักศึกษาชั้นปีที่1 ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2555
- สุรพล เย็นเจริญ (2543) ความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาอาชีพธุรกิจของนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมคงคา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2545, 156) จิตวิทยาทั่วไป.กรุงเทพ
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2547 ,168) ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม.พิมพ์ครั้งที่ 5.กรุงเทพ.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สิริธิดา เสาหงส์ (2560).ความผูกพันของนักศึกษาปริญญาโทภาคปกติที่มีต่อสถาบันการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา.คณะสถิติประยุกต์สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

อรรถพร คำคม (2546, หน้า 29)การให้บริการสินเชื่อกของธนาคารอาคารสงเคราะห์:ศึกษาจากความคิดเห็น ของผู้ให้บริการฝ่ายกิจการสาขากรุงเทพและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Allen, N. J. , and Meyer, J. P. (et al) . 1990 “ The Measurement and Antecedents of Affective, Continuance, and Normative Commitment to the Organization.” *Journal of Occupational Psychology*. 63 : 1-8.

Good, C.V. 1973. *Dictionary of Education*. New York : McGraw-hill Boo

Hornby, A. F. (2000). *Advance Learner's Dictionary*. London: Oxford University.

Mowday, R. T., Steers, R. M., & Porter, L. W. (1979). The Measurement of Organizational Commitment. *Journal of Vocational Behavior*, 14, 224-247.

Oliver (Eds.), *Service Quality : New Directions in Theory and Practice* . London : Sage Publications.

O'Reilly, C. , & Chatman, J. (1986). Organizational commitment and psychological attachment : The effects of compliance, identification, and internalization one prosocial behavior. *Journal of Applied Psychology*, 71(3), pp. 492-499.

Quirk, R. (1987). *Longman Dictionary of Contemporary English*. London: Richard Clay

Vroom, V. H. (1990). *Manage People not Personnel: Motivation and Performance Appraisal*. Boston: Harvard Business School Press.

Wolman, B. B. (1973). *Dictionary of Behavioral Science*. London: Litton Educational.

Yamane, T. (1967). *Statistics: An Introductory Analysis*. New York: Harper and Row.

Buchanan, H. B. (1974). building organization commitment the socialization of managers in work organization. *Administrative Science Quarterly*, 19, pp. 533 - 546.